

Γιώργος Δουατζής

Κοινός τόπος

Γιώργος Δουατζής

Κοινός τόπος

©εκδόσεις στίξις
stixiseditions.gr

ΑΘΗΝΑ
Πλάτωνος 32, Παλλήνη
Τ.Κ.: 15351, Αττική

ΡΕΘΥΜΝΟ
Τ.Θ.: 7307, Αδελιανός Κάμπος
74100

Τηλ.:6972242956
E-mail: stixiseditions@gmail.com

ISBN 978-618-5595-24-1

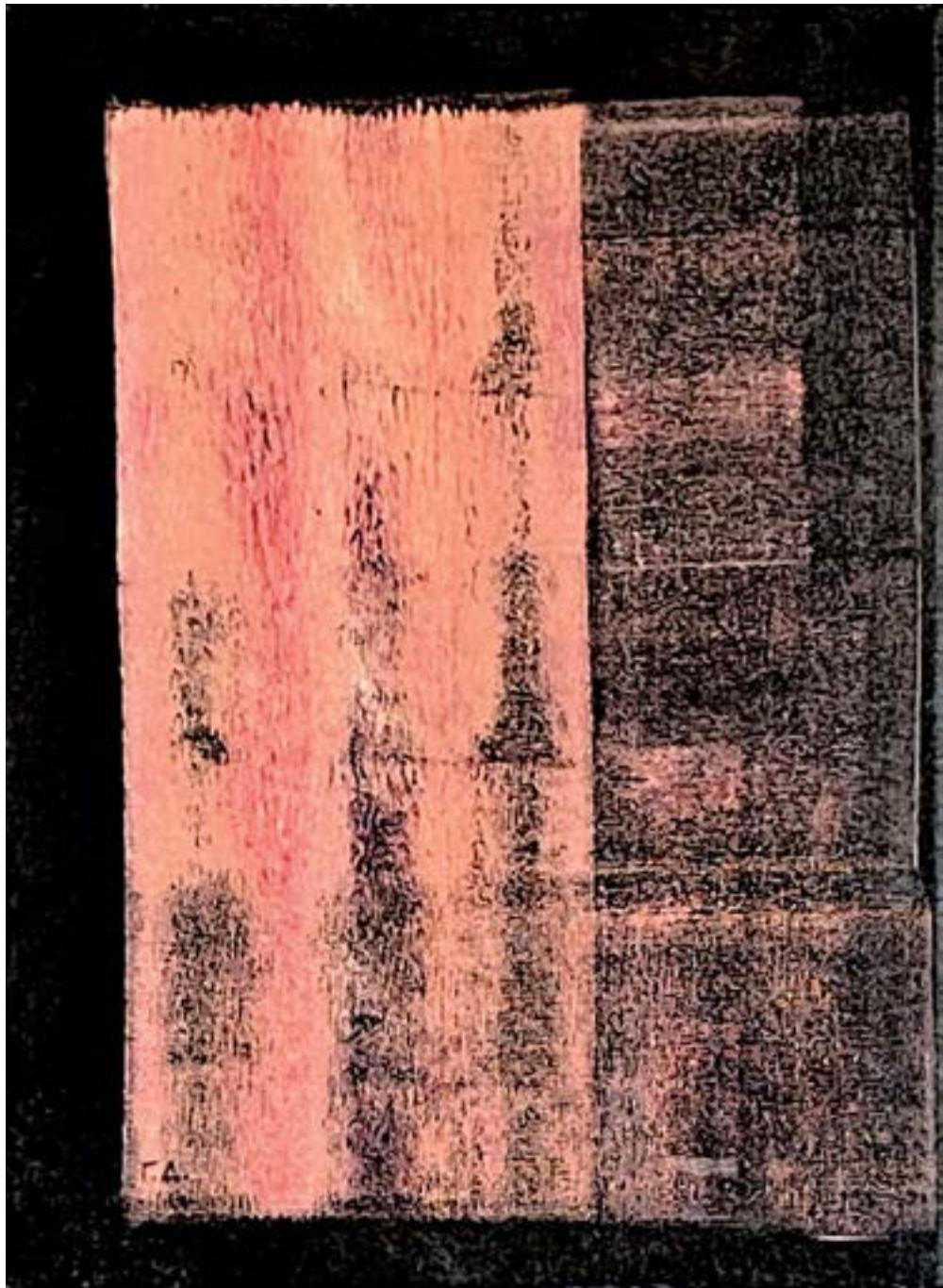
Κοινός Τόπος

Είναι άκρως συγκινητική η αφιερωματική έκθεση στο σύνολο του έργου μου από τον Δημήτρη Σαραφιανό στον έξοχο χώρο «Λόφος art project», τον οποίο δημιούργησε με τον αδελφό του Γιώργο, υλοποιώντας το όνειρο του πατέρα τους Πάνου Σαραφιανού, μεγάλου δάσκαλου και ζωγράφου.

Συγκινητική, να βλέπω «το όλον» όσων πασχίζω με λέξεις και με χρώματα, συγκινητική για τις αναμνήσεις της παιδικής μου ηλικίας, της φιλίας των γονιών μας. Θυμάμαι τον Πάνο Σαραφιανό τον γλυκύτατο άνθρωπο, να με αγκαλιάζει ως παιδί με την τρυφερότητα που αναδύεται και από τους πίνακές του, την τρυφερότητα που αγκάλιαζε τους μαθητές του. Μάλιστα, στην κατοχή της οικογένειάς μου βρίσκονται έργα του Πάνου Σαραφιανού, όπως τα πορτραίτα του πατέρα μου Γιάννη Δουατζή, του αδελφού του Γιώργου Δουατζή και της αδελφής μου Ελενίτσας που έζησε μόλις πέντε χρόνια.

Είναι, λοιπόν, μια πολυσύμαντη συνάντηση στον «Κοινό μας τόπο», αφού συναντώνται πίνακες ζωγραφικής, φωτογραφίες και όλα μου τα βιβλία σε έναν τόσο σημαντικό χώρο πολιτισμού. Ελπίζω η μοιρασιά των έργων μου, με το ευρύτερο κοινό, να είναι γόνιμη και να ζεστάνει τις καρδιές μας στους κρίσιμους καιρούς που ζούμε.

Γιώργος Δουατζής

Μικρά 80 40X30, 2024

Η συνάντηση

Με τον Γιώργο Δουατζή μας συνδέουν πολλά. Θυμάται την τύχη να καθίσει ως παιδί στα γόνατα του πατέρα μου, του Πάνου Σαραφιανού. Φίλοι οι πατεράδες μας, τους συνέδεαν κοινά αιτούμενα για έναν δικαιότερο, καλύτερο κόσμο, κοινές αγωνίες και αγώνες.

Και κουβαλάει, όπως κι εγώ, ενσώματες τις οικογενειακές του ρίζες. Εγώ, τους πίνακες με τις κραυγές και τα σινιάλα του πατέρα μου. Τους κεραμικούς τόπους και τα διάφωτα ποιήματα της μάνας μου. Τις εμβληματικές εκδόσεις της θείας μου. Ο Γιώργος, τα μεταλλικά κομψοτεχνήματα, τα ανάγλυφα και τα γλυπτά του πατέρα του Γιάννη. Τις αναμνήσεις από τις διηγήσεις του πατέρα για τραγικές απώλειες, χαμένους αγώνες.

Μακρινές θύμησες ή γιγάντιες καμπάνες που προμηνούσαν τις σύγχρονες γενοκτονίες, τους πολέμους, τους μαζικούς πνιγμούς προσφύγων, τις κλιματικές καταστροφές, τη σύγχρονη υπαρξιακή ασφυξία; Κι ακόμα χειρότερα, ποιος άραγε να το αναλογιζόταν τότε, πως θα έρθει μια εποχή που όλ' αυτά θα φάνταζαν ακλόνητα, μοναδικά, χωρίς εναλλακτική;

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, πώς να κάνεις ποίηση, πώς να κάνεις ζωγραφική, χωρίς να υποπέσεις σε ευπώλητες ευκολίες ή σε μοναχικές ενδοσκοπήσεις, πώς να φτάσεις στο βάθος και την ουσία της σύγχρονης ανθρώπινης περιπέτειας, χωρίς άναρθρες κραυγές ή, πολύ περισσότερο, χωρίς άναρθρες σιωπές; Πώς να μην στρατευθείς κι εσύ στο μακρύ ποτάμι της προσφοράς και της ζήτησης, της υποταγής, της αναξιοπρέπειας, της απληστίας, της προδοσίας; Πώς να μην αφεθείς να ετερορυθμίζεσαι από την αυτορρύθμιση της αόρατης αγοραίας χειρός, του αόρατου αρπακτικού ωτός, του αόρατου πανοπτικού οφθαλμού; Πώς να σταθείς όρθιος στην καταιγίδα; Πώς να σκάβεις τη γη με τα μάτια στον ουρανό; Μήπως με όπλα την τέχνη και τη γραφή μπορούμε να αντισταθούμε;

Ο Γιώργος Δουατζής καταφέρνει με τον λόγο του, είτε βραχύ, είτε μακροπερίοδο, να αναμετριέται μ' αυτά τα ερωτήματα χωρίς να φλυαρεί. Ασκείται στην ποίηση πάνω από πενήντα χρόνια. Η ζωγραφική του τολμά να προσεγγίσει τους δύσκολους τόπους της αφαίρεσης, τα δύσκολα υπαρξιακά βάθη, με σεβασμό, με ποιητικότητα, αλλά και με τη σκληρότητα της εποχής. Μόνο έτσι, άλλωστε, μπορεί να στήσει τα οχυρά του, όχι για να κλειστεί μέσα τους, αλλά για να μπορέσει κάποτε να εφορμήσει στον ουρανό ο άνθρωπος της καταιγίδας.

Η ασπρόμαυρη ζωγραφική του ποίηση εμπειρέχει την πιο δυναμική από τις φόρμες του, αυτή που με άλλα εργαλεία (το ρολό, τη σπάτουλα, το πινέλο, το συνδυασμό της πηγαίας χειρονομίας με το χτίσιμο της φόρμας) αποτίει φόρο τιμής στα ρέοντα σινιάλα του

Σαραφιανού και δίνει υποσχέσεις για ένα μέλλον αξιοπρέπειας. Γιατί κατ' εξοχήν, η ποίηση και η ζωγραφική του Δουατζή δεν είναι εύκολη, είναι προϊόντα ακάματης δουλειάς, ακάματης πάλης με τη γλώσσα και τις φόρμες, ακάματης επαναληπτικής πάλης κατά της επαναληπτικότητας της ευκολίας και της φρίκης, σαν την πάλη του Ιακώβ με τον Άγγελο. Και πάντα υπάρχουν εκείνες οι στιγμές που ο Ιακώβ βγαίνει νικητής.

Αλλά και οι έγχρωμοι τόποι του, φόρο τιμής αποτίουν, στον άνθρωπο, τη φύση και τη θάλασσα. Οι κόσμοι που φτιάχνει δεν είναι ανθρωποκεντρικοί, προσεγγίζουν τα πιο μύχια φυσικά τοπία, τα αδιάβατα βάθη, που είναι φιλικά μόνο σε κείνους που δεν φοβούνται να σεβαστούν.

Στα «μικρά» του, είτε είναι ποιήματα, είτε είναι τελάρα, συμπυκνώνεται όλη η γραφή του σαν ελατήριο έτοιμο να εκτιναχθεί για να συμπαρασύρει τον αναγνώστη και τον θεατή και να τον καταστήσει συνοδοιπόρο σε έναν δρόμο δύσβατο, ενίστε, κατά τα φαινόμενα μοναχικό, αλλά πλούσιο, αξιοβίωτο και άκρως παρηγορητικό, τη στιγμή που σε μια λάμψη αποκαλύπτεται με πόσους ακόμα τον μοιράζεσαι.

Και τι στιγμή, η στιγμή εκείνη, που τη λάμψη αυτή στην προσφέρει ο έρωτας, ο άνθρωπος που περπατούσε παράλληλα με σένα ολόκληρη τη ζωή και αλληλοαναγνωρίζεστε στο σταυροδρόμι που οδηγούν αναγκαία τα βήματά σας. Η στιγμή που από το μαύρο πατάς στο κόκκινο για να εκτιναχθείς στο λευκό. Η στιγμή που τόσο εμμονικά επικαλείται ο Δουατζής μέσα από τις κόκκινες λάμψεις της ποίησης και του τελάρου του, για να την καταστήσει κτήμα μας, για να ανοίξει τις ψυχές μας στο ενδεχόμενο του συμβάντος. Η στιγμή που η επαναμάγευση μπορεί να φωτίσει όλα εκείνα τα μαγικά ρυάκια που ρέουν δίπλα μας και κατευθύνονται μέσα από τους μαιάνδρους της ζωής στη μεγάλη θάλασσα των οραμάτων, των αγωνιών, των αγώνων, των έργων που έχουν νόημα. Εκεί που το συλλογικό φως γίνεται δημιουργός και ποιητής και ζωγράφος. Εκεί που κι εγώ κι ο Γιώργος -και πόσοι ακόμα- ξανασυναντούμε τους γονείς μας.

Δημήτρης Σαραφιανός, νομικός, ιστορικός τέχνης

Ο ποιητής Γιώργος Δουατζής

Τα κείμενα που γράφονται για ποιητές, (για τους ανθρώπους τής τέχνης γενικότερα), τις περισσότερες φορές στέκουν στην επιφάνεια, στο φαίνεσθαι, στο περίβλημα. Σπανίως εισχωρούν και ακόμη σπανιότερα αντλούν το απόσταγμα μιάς πορείας, το κυριαρχο αποτύπωμα τής δημιουργίας. Σπουδές, κατάταξη σε ποιητικές γενεές, βραβεία, δημοσιότητα, αναγνώριση - καλά και άγια όλα τούτα και χρήσιμα, αλλά θνησιγενή, προσωρινά, πτερόεντα και οπωσδήποτε άσχετα με την δύναμη ενός κειμένου, την αξία του, την πιθανότητα τής διαχρονίας του.

Περισσότερα από πενήντα χρόνια μετρά ο Γιώργος Δουατζής στην ποίηση και στην δημοσιογραφία. Και έχω την αίσθηση πως ήσαν χρόνια δύσκολα, καθώς στην διάρκειά τους έπρεπε ν' αντιμετωπίζει επαναληπτικά δύο αμείλικτους «εχθρούς», πρωτίστως τις ίδιες τις απαιτήσεις τής ποίησης και ταυτόχρονα μία θλιβερή πραγματικότητα. Μάχη με το κείμενο, με την λευκή σελίδα, με την αμφιβολία για την αξιοσύνη τού έργου του και την ίδια ώρα προσπάθεια να σταθεί ορθός απέναντι σε ένα περιβάλλον που απαιτεί γονυκλισίες, συμβιβασμούς και περισσή υποκρισία. Και στο τέλος τη μέρας, στο τέλος αυτής τής καθημερινής μάχης, δύο πράγματα έχουν μοναχά σημασία, αν στάθηκε ορθός και ασυμβίβαστος και αν η λευκή σελίδα γέμισε με στίχο άξιο, πρωτοπόρο κι επιδραστικό επί των συνειδήσεων.

Για τον Γιώργο Δουατζή, αυτά τα δύο οχυρά που έπρεπε να κατακτήσει, (δανείζομαι τον τίτλο από την τελευταία του ποιητική συλλογή), ήσαν δύο συγκοινωνούντα δοχεία. Η απάνθρωπη πραγματικότητα στην χώρα, μα και στον κόσμο ολάκερο, οι πόλεμοι, τα πεινασμένα στόματα των παιδιών, οι γενοκτονίες, ο εξευτελισμός τού ανθρώπου, είναι το υλικό που πυροδοτεί την ποίησή του. Όταν διαβάζω την συλλογική έκδοση των ποιημάτων του, η κυρίαρχη αίσθηση είναι η θλίψη του για τα συμβαίνοντα, ο πόνος που βιώνει (νομίζω σχεδόν σωματικός) για κάθε απάνθρωπη συμπεριφορά, για το κάθε τι που προσβάλει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Μήπως αυτό σημαίνει ότι ο Δουατζής παραμελεί τα εσώτερα τού βίου; Κάθε άλλο. Τα υπαρξιακά ζητήματα, ο έρωτας, ο θάνατος, η απώλεια, η φθορά - όλα τούτα είναι παρόντα στην ποίησή του και αντιμετωπίζονται με την ίδια ένταση, με την ίδια τρυφερότητα ή οργή, (κατά περίπτωση) και, (αυτό είναι το βασικό), με την ίδια διάθεση για κατάδυση στα βαθύτερα τής ύπαρξης. Η ποίησή του είναι κοινωνική και ταυτόχρονα εντόνως υπαρξιακή. Ο στίχος του διατηρεί την ίδια ποιότητα σε κάθε περίπτωση, εκείνο που αλλάζει είναι η προσέγγιση, το βιωμένο συναίσθημα, οργή και θυμός για το άδικο και το απάνθρωπο, θλίψη, ενσυναίσθηση και τρυφερότητα για την βάσανο τής κάθε ύπαρξης ξεχωριστά. Στην ποίηση τού Δουατζή υπάρχει η ανθρωπιά τού Λειβαδίτη, ο φιλοσοφικός στοχασμός τού Παπατζώνη, η ειρωνεία και η θλίψη

τού Καρυωτάκη, οπωσδήποτε και η αφαιρετική ματιά τού Σεφέρη, μα όλα τούτα δεν καταλήγουν σε μίμηση, αλλά, δημιουργικά αφομοιωμένα, προσφέρουν έργο πρωτότυπο, εντελώς δικό του, ύφος προσωπικό και μοναδικό, μία νέα ποιητική πρόταση φτιαγμένη από σύγκραση στέρεων υλικών, εκφραστική ευστοχία και νοηματικό βάθος.

Ποιητής άξιος ο Δουατζής, γεγονός αδιαμφισβήτητο. Μα για μένα είναι και κάτι σημαντικότερο, είναι εξαίρετος ηθοποιός, εις εκ των ελαχίστων στο ποιητικό (*ma* και *δημοσιογραφικό*) σινάφι. Ποιεί ήθος για πενήντα ολάκερα χρόνια, δύσκολο να φαντασθεί κανείς πόση δύναμη χρειάζεται η αντίσταση απέναντι στην ευτέλεια, την ρηχότητα και την ματαιοδοξία, τι κόστος συνεπάγεται η εναντίωση στο κυρίαρχο ρεύμα και τούς προβολείς τής εποχής.

Μισός αιώνας δημιουργίας και ήθους. Σπάνιο. Η ευχή μου; ακόμη καλύτερα η ελπίδα μου; Τα επόμενα (πολλά) χρόνια που έρχονται. Με την βεβαιότητα πως όλο αυτό το τεράστιο κεφάλαιο ηθικής και ποιητικής αξιοσύνης, θα γεννοβολήσει κορύφωση δημιουργίας και προσφοράς.

Από το έργο του ένας και μόνο στίχος, αγαπημένος για μένα, μα και τόσο εκφραστικός τού χαρακτήρα του.

«Στον τόπο αυτό ακρίβυνε πολύ η σιωπή...».

Μάνος Τασάκος, Συγγραφέας, Κριτικός Λογοτεχνίας

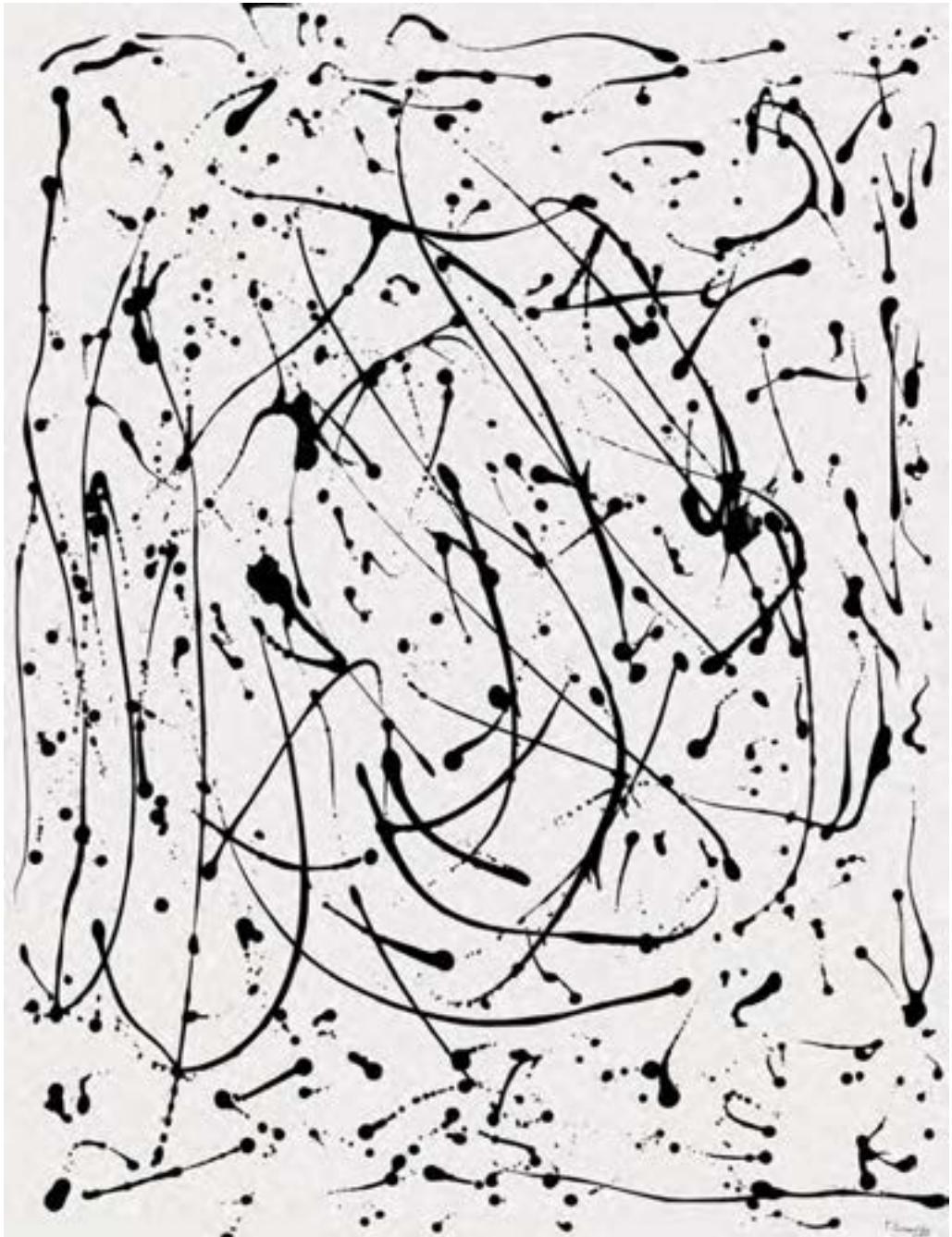
Περίσκεψη, 70X50, 2022

Η αμφισβήτηση, κινητήρια δύναμη του νου, της γραφής.

Δίπτυχο, 100X140, 2024

Γεύση αιωνιότητας το δέσμο με την Τέχνη.

Μαύρες πυγολαμπίδες, 130X100, 2024

Η τέχνη ξεπετάγεται σωτήρια σε καιρούς κρίσης.

Μαύρη θάλασσα, 70X50, 2023

Ευλογία το πέταγμα με ένα μολύβι και χαρτί.

Ασημοβροχή, 70X50, 2022

Δεν χωράμε σε κατατάξεις, παρά μονάχα σε ψυχές διψασμένων ανθρώπων.

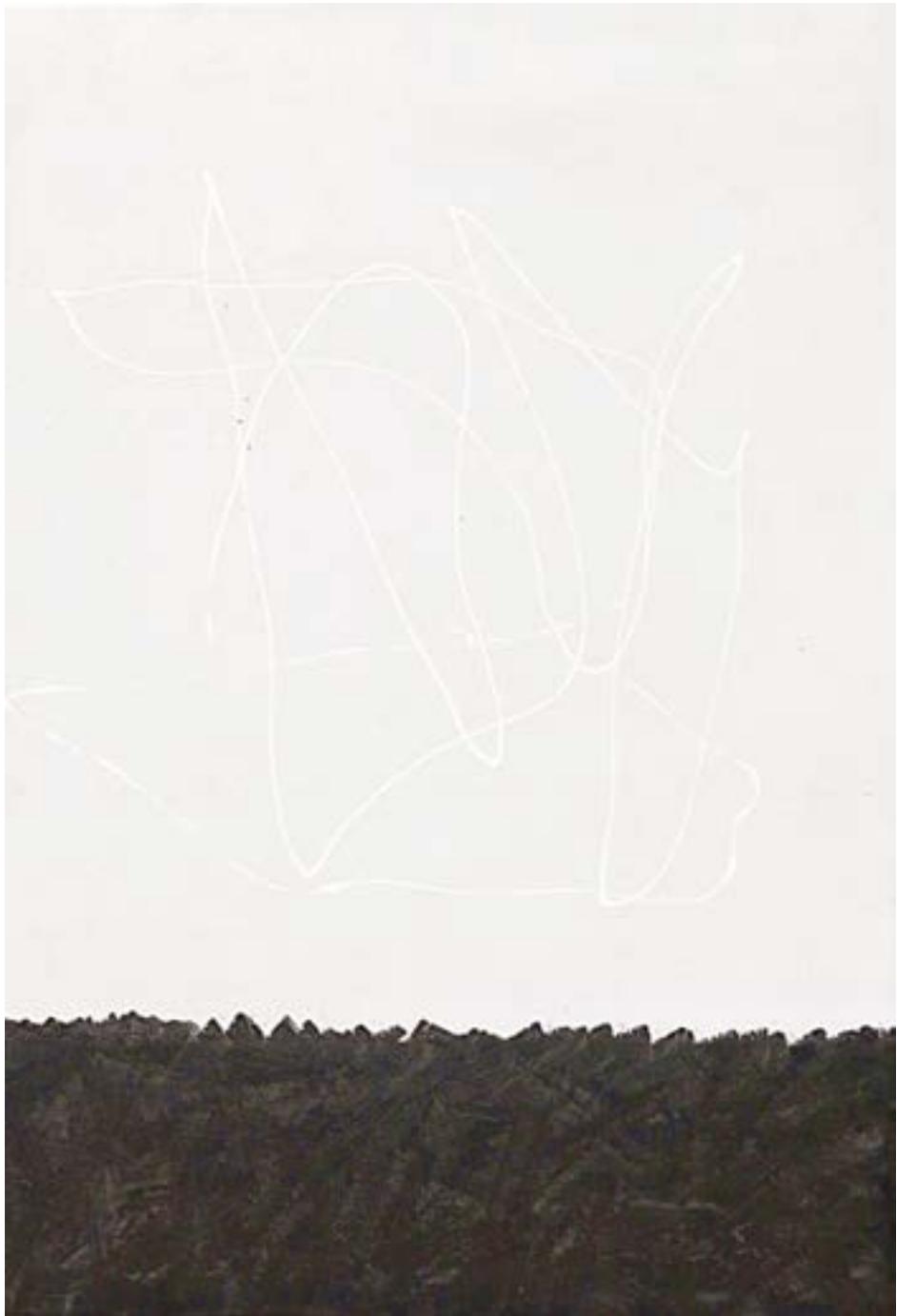

Συμφωνία σε μαύρο 2, 70X50, 2022

Συμφωνία σε μαύρο 4, 70X50, 2022

Δεν βρήκα πιο μοναχική πορεία από αυτήν των δημιουργών.

Άνθρακας, 100X70, 2024

Η προσφορά μετράει και όχι η καθημερινή μου συντριβή.

Δίνη 1, 100X70, 2023

Πόσα στερεότυπα φυλάκισαν τη σκέψη σου...

Δίνη 3, 100X70, 2023

Η τέχνη καταγράφει μια ακόμα πλευρά της πραγματικότητας, καθόλα σεβαστής.

Κρύσταλλοι, 70X50, 2024

Ζώντας δίχως βεβαιότητες, γεύεσαι έναν αέρα ελευθερίας

Συνάψεις 28, 70X50, 2023

Ποιος γνώρισε την αθανασία του;

Τρυφερή μνήμη, 70X50, 2022

Μοναδικό κριτήριο, το αν μας ακούμπησε ή όχι ένα έργο τέχνης.

Παρθενία, 50X70, 2024

Βυθιστήκαμε σε τόσα λόγια, ξεχνώντας ότι δεν τα χρειαζόμαστε.

Συμφωνία σε κόκκινο 1, 50X70, 2022

Επανάσταση είναι να υψώνεις τη σημαία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Αγρός σούρουπο, 100X70, 2024

Η ποίηση χωράει όλες τις πληγές.

Ανατολή, 70X50, 2024

Λιγοστεύουν οι λέξεις, μεγαλώνουν τα νοήματα.

Μικρά 32 40X30, 2021

Η υψηλή Ποίηση διψάει για απλές καθημερινές λέξεις.

Τα μικρά 54, 40X30, 2022

Τα μικρά 43, 40X30, 2022

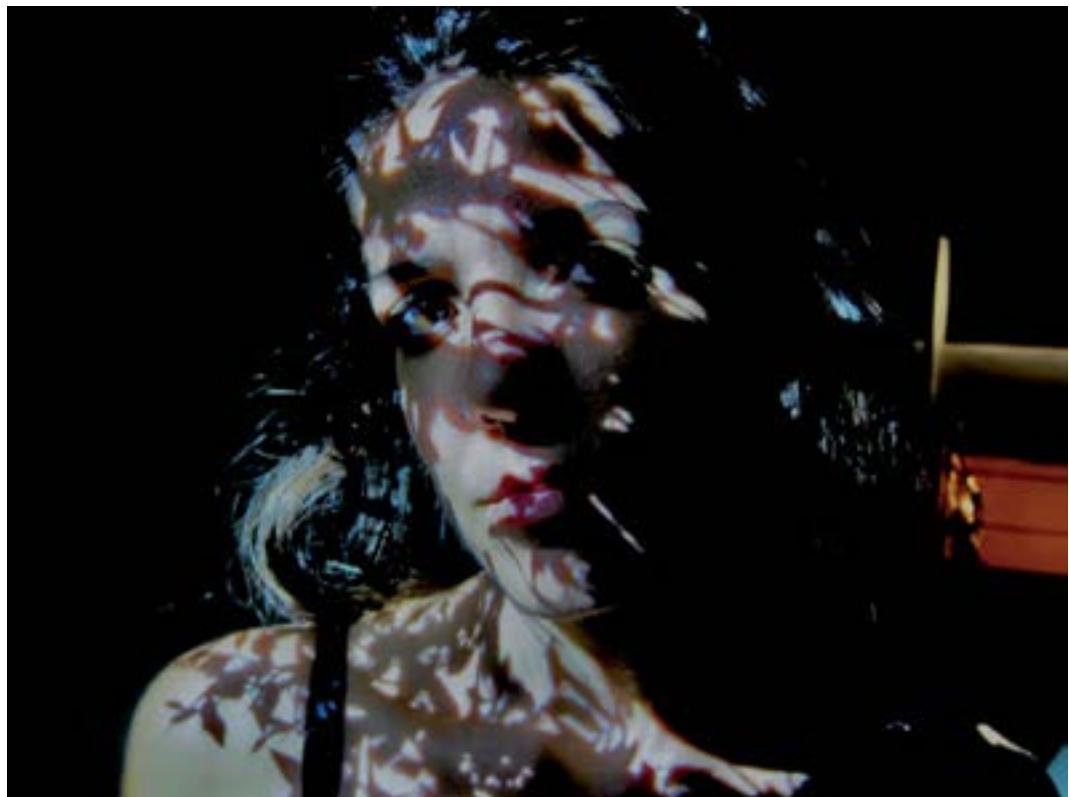
Χρέος να επαναστατώ κατά εκείνων που θέλουν να ορίζουν τη μοίρα μου.

Ο βοριάς αντάριασε, όπως η δίψα για το δίκιο στα μάτια των ανθρώπων

Η πιο σκληρή αντίσταση στον εαυτό μου ήρθε από τις λέξεις και τα χρώματα.

Η Ποίηση απλώνεται σε κάθε μορφή τέχνης, όχι μονάχα στα χαρτιά.

Η διαρκής ανασφάλεια για το έργο μου με σώζει από αρκετές κακοτοπιές.

‘Ο,τι ανυψώνει τον άνθρωπο το απεχθάνονται οι εξουσίες.

Χωρίς τέχνη, αγώνες, ελπίδα, πώς θα ήταν η ζωή;

Ανεδαφικά τα αντικειμενικά κριτήρια στην πρόσληψη της τέχνης.

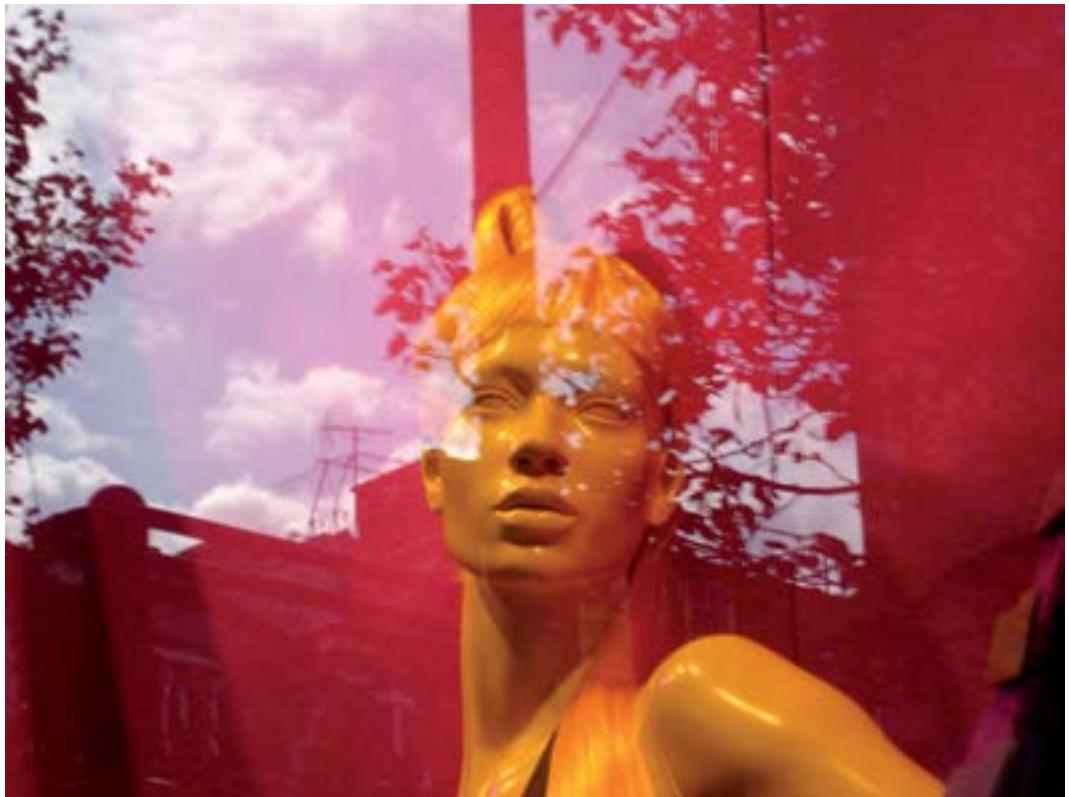
Αν όλα δεν είναι έρωτας, τότε παντού κενό, αγαπημένη.

Αγάπη, αξιοπρέπεια και δικαιοσύνη θα ήθελα να υπηρετεί η υψηλή τέχνη.

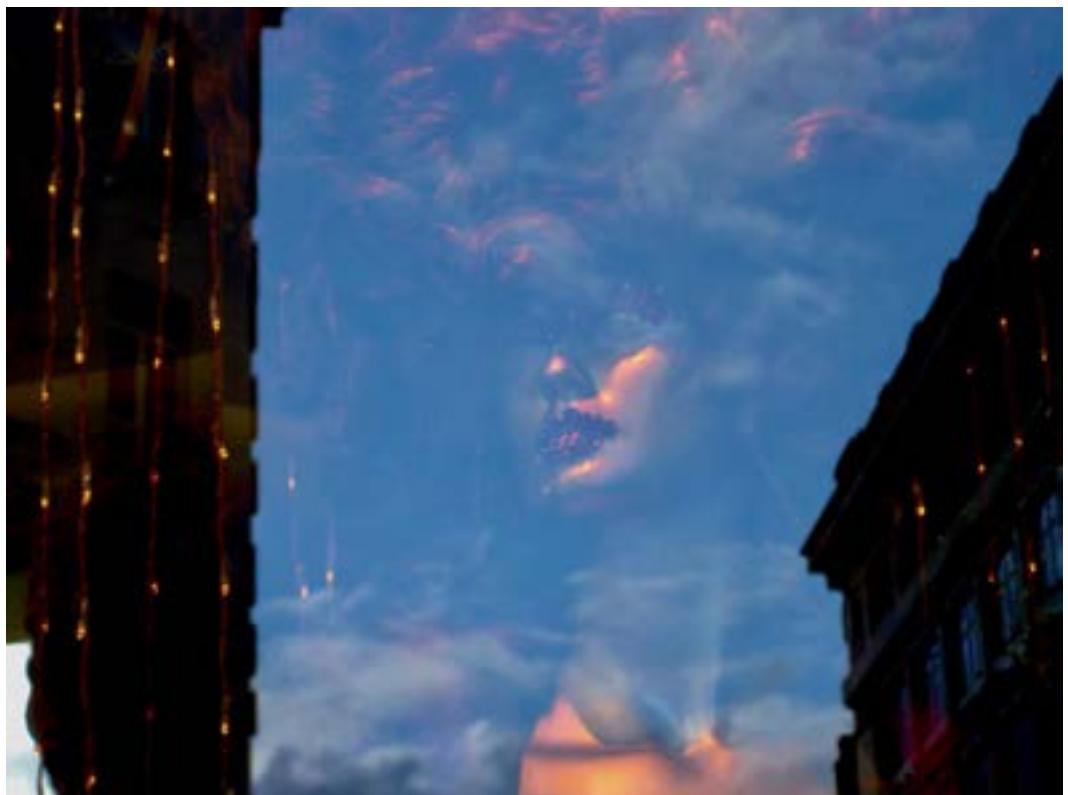
Οι βεβαιότητες δίνουν σιγουριά, αλλά σε φυλακίζουν.

Πώς θα ήταν η ζωή δίχως προσπάθεια να κάνεις εφικτό το ανέφικτο;

Κυνηγούν το χρήμα και ό,τι αγοράζεται και ξέχασαν να ζήσουν.

Τα μεγαλύτερα διλήμματα με έστελναν στη σιωπή μήπως και βρω τον δρόμο.

Αν δεχτώ την ύπαρξη ανθρώπινης μοίρας, για ποιες επαναστάσεις να μιλήσω;

Όταν δημιουργώ είμαι ζωντανός. Κι όταν μοιράζομαι, διπλά ζωντανός.

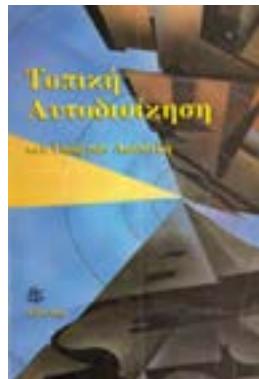

Να ήξερες με πόσο λίγη αγάπη θα άλλαζε ο κόσμος...

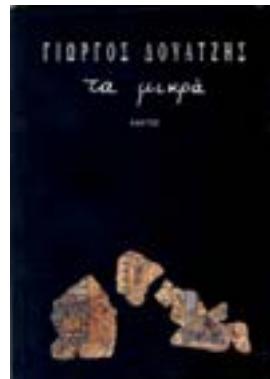
ΒΙΒΛΙΑ, 1976-2024

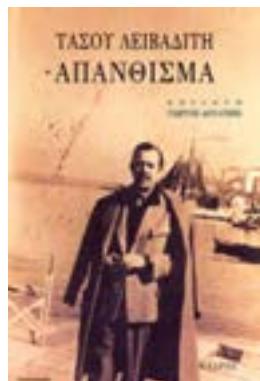
Γραφτά, 1976, Ποίηση

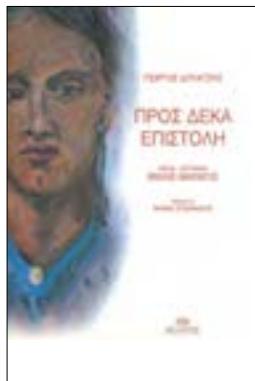
Τοπική Αυτοδιοίκηση,
1986, Εξάντας

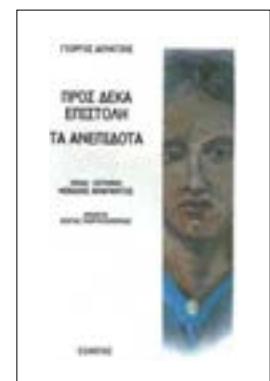
Τα Μικρά, 1996, Ποίηση,
Κάκτος

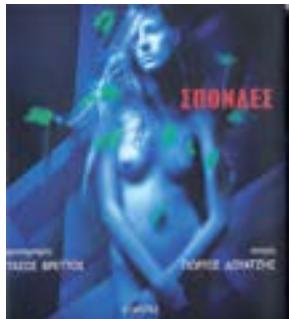
Απάνθισμα Τάσου
Λειβαδίτη, 1997,
ανθολόγηση, Κέδρος

Προς Δέκα Επιστολή,
2001, Ποίηση, Μύλητος

Προς Δέκα Επιστολή
Τα Ανεπίδοτα, 2002,
2003 Ποίηση, Εξάντας

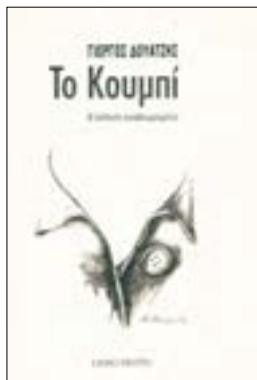
Σπονδές, 2004, Ποίηση,
Εξάντας

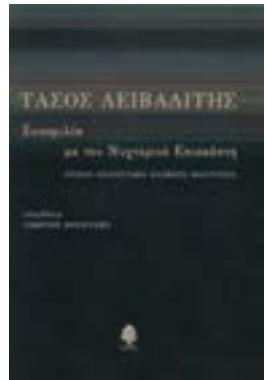
Τα Μικρά β', 2004, Ποίηση,
Εξάντας

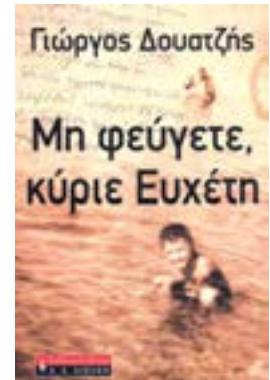
Τα κόκκινα παπούτσια,
2004, Ποίηση, Εξάντας

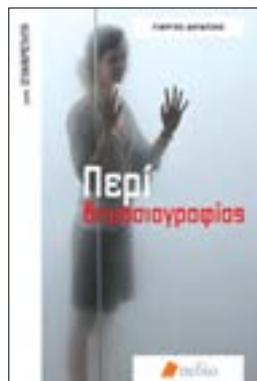
Το Κουμπί, 2004,
μονόπρακτο, Εξάντας

Συνομιλία με τον
Νυχτερινό Επισκέπτη,
2008, Κέδρος

Μη φεύγετε κύριε
Ευχέτη, 2008,
μυθιστόρημα, Λιβάνης

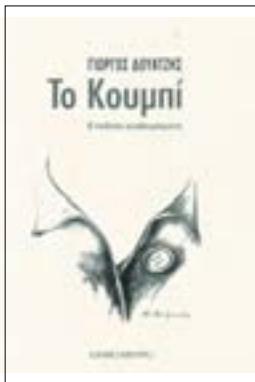
Περί Δημοσιογραφίας,
2010, δοκίμιο, Πεδίο

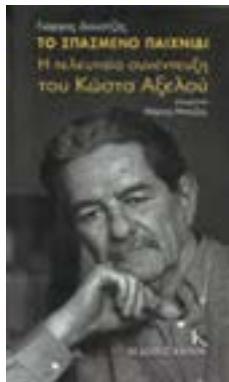
Φωτοποιήματα, 2010, Ποίηση
φωτογραφία, Καπόν

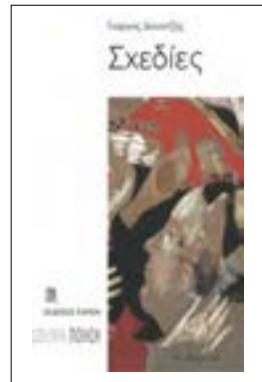
Πατρίδα των καιρών,
2010, Ποίηση, Καπόν

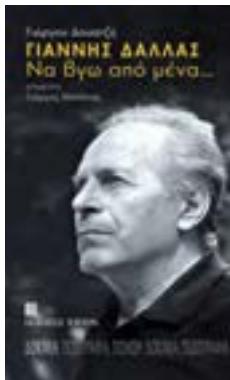
Το Κουμπί,
έκδοση αναθεωρημένη,
2011, Ιωνικό Κέντρο

Το σπασμένο παιχνίδι,
Κώστας Αξελός, 2011,
Καπόν

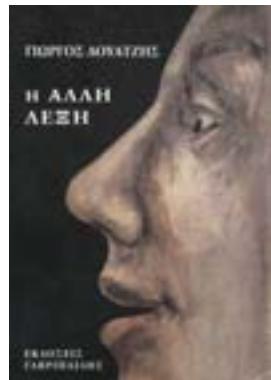
Σχεδίες, 2012, Ποίηση,
Καπόν

Γιάννης Δάλλας,
Να βγω από μένα,
2013, Καπόν

Τα 99 Μικρά, Ποίηση,
2013, Vakxikon
(έντυπο, e-book)

Η άλλη λέξη, Διηγήματα,
2014, Γαβριηλίδης

Οδή στα κόκκινα
παπούτσια, 2014, Ποίηση,
Γαβριηλίδης (ελλην.-ισπανικά)

Κράτα την Άνοιξη, 2014,
Γαβριηλίδης,
(ελλην.-γαλλικά) με CD

Ανάσα από πηλό, 2015,
Μυθιστόρημα, Πάπυρος

Το κόκκινο κασκόλ,
2016, Ποίηση,
Μανδραγόρας

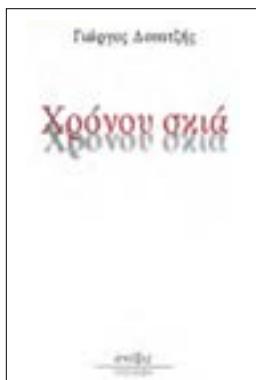
Αντικατοπτρισμοί,
Διάλογος Ρουκ-Δουσατζή,
2017, Στίξις

Χάρτινοι απόγονοι,
Ποίηση, 2021, Στίξις

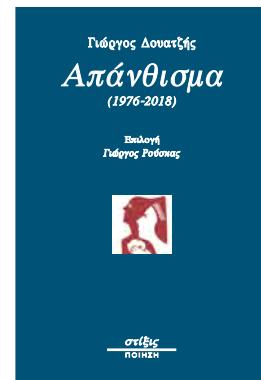
Ο Μουσουργός, 2017,
Νουβέλα, Στίξις

Χρόνου Σκιά, Ποίηση,
2018, Στίξις

Τα Κάτοπτρα, 2017,
Στίξις

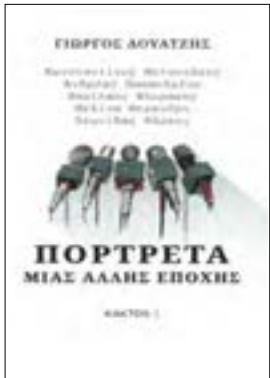
Απάνθισμα (1976-2018),
επιμέλεια Γ. Ρούσκας,
2019, Στίξις

Χρονογραφίες
Σημειώσεις ημερολογίου,
2021, Κάκτος

Ποιήματα 1971-2021,
2022, Στίξις

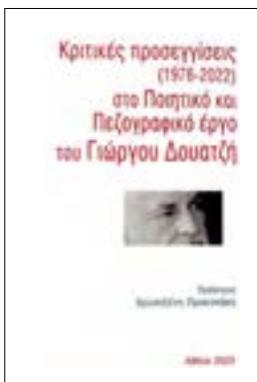
Πορτρέτα μιας άλλης εποχής, 2023, Κάκτος

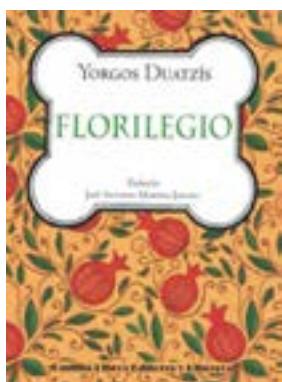
Οχυρά, Ποίηση, 2023, Στίξις

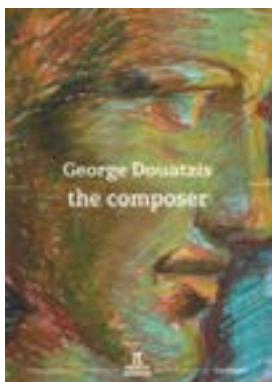
Κόκκινο έσταζαν οι λέξεις, 2023, Στίξις

Κριτικές προσεγγίσεις (1976-2022), στο Ποιητικό και Πεζογραφικό έργο του Γ. Δουσατζή, Αθήνα 2023

Florilegio, 2023 Padilla Libros editores

The Composer, 2023 Protos edizioni

Η μοιραία μετάφραση, 2024, Μικρή Στίξις

Αποσπάσματα κριτικών

Επιλογή-επιμέλεια: Χρυσοξένη Προκοπάκη

Διάβασα αυτές τις ημέρες με προσοχή, ενδιαφέρον και ευχαρίστηση το βιβλίο σας «Μη φεύγετε κύριε Ευχέπτη». Μου μάλησε. Και αυτό δεν συμβαίνει τόσο συχνά.

Κώστας Αξελός, (1924-2010)

Ποίηση ακμαία, ηχηρή, καταιγιστική. Που τη σηκώνει στα χέρια του πότε σαν σημαία και πότε σαν όπλο -και πάντα- σαν ανθρώπινη προσφορά. Ο Γιώργος Δουατζής πορεύεται με τους συνανθρώπους του στην τρομερή λεωφόρο της εποχής μας και το τραγούδι του, στις μικρές στάσεις αυτής της απεγνωσμένης διαδρομής, ξεκουράζει και δυναμώνει τους συνοδοιπόρους του.

Τάσος Λειβαδίτης (1922-1988)

Η ποίηση του Γιώργου Δουατζή με μοναδική καθαρότητα και ευστοχία της κάθε λέξης, καταφέρνει το γνωστό ιδανικό -για τους περισσότερους ποιητές τουλάχιστον- να ενώσει ποίηση και φιλοσοφική σκέψη. Δεν θυμάμαι, απ' όση ποίηση έχω διαβάσει τέτοια αρτιότητα του ποιητικού λόγου, όπως του Γιώργου Δουατζή.

Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ (1939-2020), ποιήτρια

Ο Δουατζής είναι ο ποιητής της δημόσιας αγωνίας. Είναι μια ποίηση βαθιά πολιτική, αυτό που μέχρι τώρα μας είχε συνηθίσει η μεγάλη ποίηση ή λεγόταν αυτός Παλαμάς ή Σικελιανός ή Καρυωτάκης ή Καβάφης. Βασίζεται στη λαλιά της καθημερινότητας για να πλησιάσει σώμα φιλοσοφικό. Στοχαστική λογοτεχνία, ιδιότυπο είδος, πρωτότυπο στη δική μας ιστορία της λογοτεχνίας.

Κώστας Γεωργουσόπουλος, φιλόλογος, κριτικός, ποιητής

Ο Γιώργος Δουατζής, χαμηλότονα, με σεμνότητα, χωρίς κραυγές, δηλώνει την παρουσία του στα γράμματα με ένα πλούσιο ποιητικό και πολυσχιδές συγγραφικό έργο. Είναι ο ποιητής και πεζογράφος που αντλεί από την αγωνία και τα καθημερινά πάθη του ανθρώπου που εξεγείρεται από την κοινωνική συνθήκη και που μάχεται με την πένα του ενάντια σε αδικίες και ανισότητες.

Κατερίνα Δασκαλάκη, δημοσιογράφος, συγγραφέας, μεταφράστρια

Πρόκειται για μια κατάθεση που με σαφήνεια προσδιορίζει το ύφος και το ήθος της γραφής του, μια παρακαταθήκη ποιητική. Βρήκε τον μυστικό δρόμο προς τον (μακάρι) ευρύτερο ιαματικό χαρακτήρα της ποίησης.

Διώνη Δημητριάδου, φιλόλογος, ποιήτρια, κριτικός

Είναι μια ποίηση αμιγώς εξωστρεφής. Αποτινάσσει την εσωστρέφεια και την ερμητικότητα της ποιητικής γλώσσας της γενιάς του. Η ρίζα του είναι καθάρια και αθώα, ποτισμένη από φως μιας αλλοτινής εποχής, όταν ο σεβασμός στην παντοδυναμία της Ταπεινότητας ήταν απαράβατος νόμος των δημιουργών.

Νικόλας Ευαντινός, ποιητής, τραγουδοποιός, φιλόλογος

Ο Γ. Δουατζής αποκαλύπτεται ένας έξοχος ιχνηλάτης της ψυχικής σημειολογίας με την οποία δομεί αληθιφανώς τους χαρακτήρες του με τέτοια ακρίβεια, που κάποιες στιγμές να έχουμε την εντύπωση ότι διαβάζουμε, μ' όλες τις λογοτεχνικές αρετές βέβαια, την γιουνγκική τυπολογία των χαρακτήρων ή την ταξινόμηση των προσωπικοτήτων σ' ένα ψυχιατρικό εγχειρίδιο.

Φώτης Καγγελάρης, Διδάκτωρ Ψυχοπαθολογίας Université de Paris, συγγραφέας

Ο Γιώργος Δουατζής είναι από εκείνους τους συγκινητικά ειλικρινείς και τολμηρούς ποιητές. Στην περίπτωσή του, η ποίηση και ο ποιητής ταυτίζονται. Μέσα από τους στίχους του υπηρετεί αξέας σπουδαίες, αρετές που εξυψώνουν τον αναγνώστη και του δείχνουν τον δρόμο προς το φως, προς το απόσταγμα του νοήματος της ζωής και την αυτεπίγνωση.

Αλεξία Καλογεροπούλου, ποιήτρια

Στην ποίησή του Γ. Δουατζή βρίσκω έναν λόγο γνήσιο, βαθιά ποιητικό, λυρικό κάποτε, που εκφράζει την αγωνία, αλλά και την ευλογία της ύπαρξης. Στις ιδέες του βρίσκω τη βαθιά ανθρωπιά, την ταπεινότητα της ώριμης σκέψης.

Μαρία Λαμπαδαρίδου Πόθου (1933-2023), συγγραφέας

Με ιδιάζουσα ευαισθησία και αξιοπαρατήρητη καλαισθησία ο Γιώργος Δουατζής κεντάει τον λόγο του έχοντας τις λέξεις για στημόνι και τα βιώματα για υφάδι.

Μάριος Μπέγζος, Πανεπιστημιακός δάσκαλος φιλοσοφίας (ΕΚΠΑ)

Όταν ο ιστορικός του μέλλοντος ανατρέξει στην πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα, θα πληροφορηθεί ότι κάποιοι κριτικοί επέμεναν πώς μια νέα μεθοδολογική και συγγραφική πρόταση εμφανίστηκε στο χώρο της νεοελληνικής λογοτεχνίας με το έργο του Γιώργου Δουατζή.

Απόστολος Μπενάτσης, καθ. Λογοτεχνίας, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

Με τον Γιώργο Δουατζή αισθάνομαι ότι προχωρεί η ποίηση, δεν θα χαθεί, δεν πρόκειται να χαθεί. Μετατρέπει το βίωμα σε εμπειρία ποιητική, στην ικανότητα να γίνει κοινή, να την μοιραστεί με τον αναγνώστη.

Τίτος Πατρίκιος, ποιητής

Πρόκειται για ποιητική παρακαταθήκη προς τις επόμενες γενιές. Ερωτική, κοινωνική, αντιεξουσιαστική, ανατρεπτική, αυτογνωσιακή, όσο και αυτοσαρκαστική ποίηση, με εμφανή στο σύνολο του έργου, τη δύψα για έρωτα, αγάπη, φιλία, κοινωνική δικαιοσύνη, αξιοπρέπεια, ηπιότητα, ειρηνική συμπόρευση.

Γιώργος Ρούσκας, ποιητής, κριτικός

Τα ποιήματα του Δουατζή διαβάζονται με ένα αίσθημα κρυφής αλλά λειτουργούσας ψυχολογικά γειτνίασης μαζί του. Αφήνουν την ευχάριστη αίσθηση ενός ανθρώπου που πιστεύει στην ποιητική δημιουργία, την ασκεί και τη νιώθει ως λυτρωτική αυτοπραγμάτωση.

Σωκράτης Σκαρτσής καθ. Πανεπιστήμιο Πατρών, συγγραφέας

Οι μυλόπετρες του Δουατζή μας επιτρέπουν να φτάσουμε με πείσμα και ομορφιά εκεί που πηγάζει η ελπίδα του ουμανισμού, δηλαδή ο συνεχής εξανθρωπισμός μέσω της προόδου, του μαρτυρίου και της συντριβής. Ο ουμανισμός ξεχειλίζει στις σελίδες του.

Σταύρος Σταμπόγλης, ποιητής, συγγραφέας

Ο Γιώργος Δουατζής έρχεται να ταράξει τα ελληνικά γράμματα. Ξεχωρίζει με την ιδιαίτερη ποιητική φωνή του μέσα από την εκφραστική του ποικιλία και το στοχαστικό του ύφος, πλουταίνοντας τον συναισθηματικό μας κόσμο.

Δήμος Χλωπτσιούδης, ποιητής, κριτικός ποίησης, φιλόλογος

Χρονολόγιο

1973 «Πορεία στο φως». Χορόδραμα. Θέατρο «Ροδίνι» (Ρόδος). Μουσική: Γιώργος Τσαγκάρης, χορογραφία: Έλλη Παρασκευά

1976-2024 Ενενήντα δύο κριτικές και εισηγήσεις για το έργο του, από πενήντα κριτικούς, πανεπιστημιακούς

2007 Ομαδική έκθεση φωτογραφίας. Γκαλερί «Εικαστικός Κύκλος»

-Ομιλία για N. Καζαντζάκη. Θέατρο Rex

2008 Τιμητική ημερίδα για Γ.Δ. στο πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

-Ομιλία σε φοιτητές πανεπιστημίου Ιωαννίνων

-Ομιλία για τον Κώστα Γεωργουσόπουλο στη «Στοά του βιβλίου»

-Ατομική έκθεση φωτογραφίας στην γκαλερί της Αθήνας «Αγκάθι»

2009 «Η ποίηση σήμερα». Οργάνωση συνεδρίου με Μορφωτικό Ίδρυμα ΕΣΗΕΑ και Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

-Πρόταση για δημιουργία Διεθνούς Φεστιβάλ Ποίησης Αθηνών

-Εισήγηση για τον Τάσο Λειβαδίτη στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών

-Οργάνωση ποιητικών βραδιών στο «Ζουμ» (Πλάκα)

-Ποιητική βραδιά αφιερωμένη στον Γ.Δ. στο «Ζουμ» (Πλάκα)

2010. Τιμητική εκδήλωση για Γ. Δ. Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Ηρακλείου

-«Κόκκινα παπούτσια». Μουσική: Σάκης Βαργιεμτζίδης, τραγούδι: Νέλλη Βαβάση

-«Το Κουμπί». Ιωνικό Κέντρο. Σκηνοθεσία: Νάντια Μουρούζη

2012. Έκθεση ζωγραφικής (ίδρυμα Κακογιάννη) 24 έργων εμπνευσμένων από το ποίημα «Πατρίδα των καιρών». Ζωγράφοι: Αμάραντος, Καρράς, Σαρακατσιάνος, Λαζόγκας, Σκουλάκης, Σάμιος, Δρούγκας, Μπότσογλου, Νικολάου, Ψυχοπαΐδης κ.ά. Με πρωτοβουλία του Γιάννη Ψυχοπαΐδη παράλληλη έκθεση 40 τελειοφοίτων της ΑΣΚΤ

-«Ποίηση και όνειρο». Εισήγηση στο 32ο Συμπόσιο Ποίησης στην Πάτρα

-Εισήγηση στην διημερίδα του Γαλλικού Ινστιτούτου για τον Κώστα Αξελό

2012-2015 «Είμαστε εδώ με ποίηση και μουσική». Μουσικοποιητικές εκδηλώσεις (πλατεία Κλαυθμώνος) επί 4 χρόνια με συμμετοχή δεκάδων ποιητών, μουσικών και τραγουδιστών, με τη συνεργασία του ποιητή Κώστα Κρεμμύδα και του μουσικού παραγωγού Άγγελου Σφακιανάκη

2014 «Κράτα την Άνοιξη» (CD). Μουσική: Χάρης Γιούλης, τραγούδι: Χρήστος Θηβαίος, Αφροδίτη Μάνου

-«Χωρίς σκιά», στο «Τραίνο στο Ρουφ». Σκηνοθεσία: Εύα Στυλάντερ

2016 «Το Κουμπί». Σκηνοθεσία Βαγγέλης Λιοδάκης (Ρέθυμνο)

-«Διάλογος». Μουσική: Γιώργος Ψυχογιός, απαγγελία: Βαγγέλης Λιοδάκης (Βενιζέλειο Ωδείο, Χανιά)

2017 «Χωρίς σκιά». Θέατρο «Αλεξάνδρεια». Σκηνοθεσία: Νίκος Γκεσούλης

-Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης. Αφιέρωμα στον Γ.Δ. (Δήμος Ζωγράφου)

2018 Συναυλία Γ. Βαρσαμάκη. Απαγγελία: Γ. Δουατζής. (Διαδραστικός Επιστημονικός Καλλιτεχνικός Κύκλος - Old City Co)

-Απαγγελία στο Υστερομινωικό Νεκροταφείο Αρμένων Ρεθύμνου. Έκθεση «Διελεύσεις» Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Κρήτης

2019 Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης. Αφιέρωμα στον Γ. Δουατζή και Τ. Πατρίκιο με απαγγελίες τους στο Β' Πρόγραμμα και Φωνή της Ελλάδος

-Ομιλία για το βιβλίο του Κώστα Αξελού «Το παιχνίδι του κόσμου»

-«Άντικατοπτρισμοί». Μουσικοποιητικός διάλογος Γ. Δουατζή - Κατερίνας Αγγελάκη Ρουκ. Μουσική: Γ. Βαρσαμάκης. Θέατρο «Αλεξάνδρεια»

-«Der rote Schal». Σκηνοθεσία: Αρετή Πετροπούλου. Θέατρο VHS Hietzing - Βιέννη.

2021 «Παραμονή Πρωτοχρονιάς». Σκηνοθεσία Νίκος Ορλώφ. Ερμηνεία: Κατερίνα Τριανταφυλλοπούλου. «Εύπολις»

-Συλλογική έκθεση ζωγραφικής. Ίδρυμα Εικαστικών Τεχνών Τσιχριτζή

2023 Ατομική έκθεση ζωγραφικής. Γκαλερί «Περί Τεχνών Καρτέρης». Επιμέλεια: Ήρα Παπαποστόλου

-«Τάσος Λειβαδίτης ο ποιητής του ονείρου». Σκηνοθεσία: Πάνος Αγγελόπουλος.
«Βρετανία»

- Φεστιβάλ Παγκόσμιας Ημέρας Ποίησης (WPD Festival Dia Mundial de la Poesva)

2024 «8 Mirrors». Από τα «Κάτοπτρα». Μουσική: Δημ. Μηνακάκης, πιάνο: Σταύρος Κόλλιας, σοπράνο: Μαρία Ρουμάνη, απαγγελία: Γ. Δουατζής

-Ατομική έκθεση ζωγραφικής Κέντρο Τεχνών Δήμου Αθηναίων. Επιμ. Μιχ. Αμάραντος

-Μουσείο Πόλεως Αθηνών, ομαδική έκθεση. Επιμέλεια: Ίρις Κρητικού

-Φρυ, Κάσος. Ομαδική έκθεση. Επιμέλεια: Ίρις Κρητικού

-Μελοποίηση ποιημάτων, ψηφιακή σύνθεση από τον Λάμπρο Μητρόπουλο

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Γιώργος Δουατζής γεννήθηκε το 1948 στην Αθήνα. Σπούδασε στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή της Θεσσαλονίκης και κοινωνιολογία στο VIII Πανεπιστήμιο στο Παρίσι.

Εργάστηκε ως δημοσιογράφος σε εφημερίδες, περιοδικά, ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς ως ρεπόρτερ, αρθρογράφος, πολιτικός αναλυτής, αρχισυντάκτης, διευθυντής σύνταξης, διευθυντής. Αρθρογραφεί σε ενημερωτικές ιστοσελίδες. Μέλος Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών (ΕΣΗΕΑ).

(Στο διάστημα της επαγγελματικής του πορείας στην τηλεόραση δεν εξέδιδε βιβλία για να μην εκληφθεί ότι εκμεταλλεύεται τη δημοσιότητά του ως δημοσιογράφος).

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Εφημερίδες - περιοδικά: ΤΑ ΝΕΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, ΧΡΟΝΟΣ, ΕΙΚΟΝΕΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (Ε), ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, ΕΘΝΟΣ, ΑΘΗΝΑΪΚΗ, «Κ», «GK» Καθημερινής, NAYTEMΠΟΡΙΚΗ

Τηλεόραση: EPT 1, EPT2, NEW CHANNEL, STAR, ANTENNA

Ραδιόφωνο: EPA 2, Αθήνα 984, Δίαυλος 10, Αιγαίο FM

Διδασκαλία: Εργαστήρι Δημοσιογραφίας, ΑΚΜΗ, Αντέννα

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

1. Γραφτά, 1976, Ποίηση
2. Τοπική Αυτοδιοίκηση, 1986, Εξάντας
3. Τα Μικρά, 1996, Ποίηση, Κάκτος
4. Απάνθισμα Τάσου Λειβαδίτη, 1997, ανθολόγηση, Κέδρος
5. Προς Δέκα Επιστολή, 2001, Ποίηση, Μήλητος
6. Προς Δέκα Επιστολή Τα Ανεπίδοτα, 2002, 2003 Ποίηση, Εξάντας
7. Σπονδές, 2004, Ποίηση, Εξάντας
8. Τα Μικρά β', 2004, Ποίηση, Εξάντας
9. Τα κόκκινα παπούτσια, 2004, Ποίηση, Εξάντας
10. Το Κουμπί, 2004, μονόπρακτο, Εξάντας
11. Συνομιλία με τον Νυχτερινό Επισκέπτη, 2008, Κέδρος
12. Μη φεύγετε κύριε Ευχέτη, 2008, μυθιστόρημα, Λιβάνης
13. Περί Δημοσιογραφίας, 2010, δοκίμιο, Πεδίο
14. Φωτοποιήματα, 2010, Ποίηση - φωτογραφία, Καπόν
15. Πατρίδα των καιρών, 2010, Ποίηση, Καπόν
16. Το Κουμπί, έκδοση αναθεωρημένη, 2011, Ιωνικό Κέντρο
17. Το σπασμένο παιχνίδι, Κώστας Αξελός, 2011, Καπόν
18. Σχεδίες, 2012, Ποίηση, Καπόν
19. Γιάννης Δάλλας, Να βγω από μένα, 2013, Καπόν
20. Τα 99 Μικρά, Ποίηση, 2013, Vakxikon (έντυπο, e-book)
21. Η άλλη λέξη, Διηγήματα, 2014, Γαβριηλίδης
22. Ωδή στα κόκκινα παπούτσια, 2014, Ποίηση, Γαβριηλίδης (ελλην.-ισπανικά)
23. Κράτα την Άνοιξη, 2014, Γαβριηλίδης, (ελλην.-γαλλικά) με CD
24. Ανάσα από πηλό, 2015, Μυθιστόρημα, Πάπυρος
25. Το κόκκινο κασκόλ, 2016, Ποίηση, Μανδραγόρας
26. Ο Μουσουργός, 2017, Νουβέλα, Στίξις
27. Τα Κάτοπτρα, 2017, Στίξις
28. Αντικατοπτρισμοί, Διάλογος Ρουκ-Δουατζή, 2017, Στίξις
29. Χρόνου Σκιά, Ποίηση, 2018, Στίξις
30. Απάνθισμα (1976-2018), επιμέλεια Γ. Ρούσκας, 2019, Στίξις
31. Χάρτινοι απόγονοι, Ποίηση, 2021, Στίξις
32. Χρονογραφίες Σημειώσεις ημερολογίου, 2021, Κάκτος
33. Ποιήματα 1971-2021, 2022, Στίξις
34. Πορτρέτα μιας άλλης εποχής, 2023, Κάκτος
35. Οχυρά, Ποίηση, 2023, Στίξις
36. Η μοιραία μετάφραση, 2024, Μικρή Στίξις
37. Florilegio, Padilla Libros editores, 2023
38. The Composer, Protos edizioni, 2023

Συλλογικά

1. Περί Σχεδίου ο Λόγος, 2006, Κάκτος
2. Poetix, 2023
3. Τα ποιήματα του 2008, Κοινωνία των Δεκάτων
4. Η Ήπειρος του Philippe Jacquet, 2009, Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων
5. Ποίηση και όνειρο, 32o Συμπόσιο Ποίησης, 2013, Μανδραγόρας
6. Οικουμενικοί Έλληνες στοχαστές, 2014, Οι Εκδόσεις των Συναδέλφων
7. Η τρέλα και το παράλογο στην ελληνική λογοτεχνία, 2014, Διαπολιτισμός
8. Τα ποιήματα του 2014, Κοινωνία των Δεκάτων
9. Τέχνη και Τρέλα, 2014, Ε.Μ.Π.Ε.
10. Crisis, 2014, Smokestack Books
11. Τα ποιήματα του 2014, Κοινωνία των Δεκάτων
12. Μονόλογοι Συγγραφέων, 2015, Valkíkon
13. Kostas Axelos, Une pensee a l' horizon de l' errance, 2015, Encre marine
14. diPgeneration, 2017, Μανδραγόρας
15. Ο Ταχυδρόμος φέρνει γράμματα-ποιήματα, 2017, ΕΛΤΑ
16. Τάσος Λειβαδίτης. Ο ποιητής, το έργο, η ζωή του, 2017, Στίξις
17. 83 Ιστορίες μπονζάι για το σημείο μηδέν, 2017, Σιδέρης
18. Ποιήματα της κρίσης, 2020, Ιωλκός
19. Ό,τι χαρτοκόπτει, εν τω άμα, χαρτογραφεί, 2021, Ρώμη

Θεατρικά

1. Το Κουμπί, 2004
2. Η κούκλα, 2016
3. Ο κύριος Μαραμένος, 2017
4. Η κατανόηση, 2017
5. Οι ποιητές μου, 2018
6. Τάσος Λειβαδίτης, 2021

Ανθολογίες-Λεξικά-Κριτικές

1. Νέοι Ποιητές, 1971, Κριτήριο
2. Ποιητική Ανθολογία νέας ελληνικής γενιάς, 1971, Αγκυρα
3. Λεξικό νεοελληνικής λογοτεχνίας, 2007, Πατάκης
4. Τα ποιήματα του 2008, Κοινωνία των Δεκάτων
5. Greckej Literature, 2011, Svetovej
6. Ξένων αιμάτων τρύγος, 2014, Γαβριηλίδης
7. Τα ποιήματα του 2014, Κοινωνία των Δεκάτων
8. Ουδόντα τρεις ιστορίες Μπονζάι, 2017, Σιδέρης
9. Νεοελληνική γλώσσα και λογοτεχνία, 2018, Πατάκης
10. Anthology of Modern Greek Poetry, 2018, Libros libertad
11. Ό,τι χαρτοκόπτει, εν τω άμα, χαρτογραφεί, Ρώμη, 2021
12. Κόκκινο έσταζαν οι λέξεις, κριτικά κείμενα για το έργο του Γ. Δουατζή, Στίξις, 2023

13. Florilegio (Απάνθισμα) Γ. Δουατζή, ισπανικά, μετάφραση: Jose Antonio Moreno Jurado, 2023
14. Κριτικές προσεγγίσεις στο ποιητικό και πεζογραφικό έργο του Γ. Δουατζή, Openbook, 2023
15. Nosside, Antologia del XXXVII Premio Mondiale di Poesia, 2022
16. Πολύτροπος Ανήρ, 2023, Ζήτρος

Περιοδικά Δημοσιεύσεις

Νέο Πλανόδιον, Μανδραγόρας, Η Λέξη, Το Δέντρο, Νέα Εστία, Νέα Ευθύνη, Θέματα Λογοτεχνίας, Εντευκτήριο, Φρέαρ, Το Κοράλλι, Εμβόλιμον, Κλεψύδρα, Δεσμός, Μετρονόμος, Poetix, (Δε)κατα, Θέματα Λογοτεχνίας, Πόρφυρας, Τα ποιητικά, Υδράνη, Booksitting και άλλα έντυπα και ηλεκτρονικά λογοτεχνικά περιοδικά.

Μεταφράσεις

Έργα του ή μέρος τους έχουν μεταφραστεί σε επτά γλώσσες (αγγλικά, ιταλικά, ρωσικά, γαλλικά, γερμανικά, ισπανικά, τσεχικά).

Θεατρικές παραστάσεις

- 2011 «Το Κουμπί» στο «Ιωνικό Κέντρο», σκηνοθεσία Νάντιας Μουρούζη
- 2014 Μονόπρακτο «Χωρίς σκιά», στο «Τραίνο στο Ρουφ» σκηνοθεσία Εύας Στυλάντερ
- 2016 «Το Κουμπί» στο Ρέθυμνο, σκηνοθεσία Βαγγέλη Λιοδάκη
- 2016 Μουσικοποιητική παράσταση «Διάλογος» στα Χανιά. Μουσική Γιώργου Ψυχογιού και απαγγελίες Βαγγέλη Λιοδάκη
- 2017 Τρία μονόπρακτα με τίτλο «Χωρίς σκιά», θέατρο «Αλεξάνδρεια», σκηνοθεσία Νίκου Γκεσούλη
- 2017 Τρία μονόπρακτα με τίτλο «Χωρίς σκιά», 4ο φεστιβάλ θεάτρου Ερμιονίδας, σκηνοθεσία Νίκου Γκεσούλη
- 2019 «Der rote Schal» (Το κόκκινο κασκόλ), θέατρο VHS Hietzing Βιέννη, Αυστρία, σκηνοθεσία Αρετής Πετροπούλου
- 2021 Μονόπρακτο «Παραμονή Πρωτοχρονιάς», θέατρο «Εύπολις», σκηνοθεσία Νίκου Ορλώφ
- 2023 «Τάσος Λειβαδίτης ο ποιητής του ονείρου», θέατρο «Βρετανία», σκηνοθεσία Πάνου Αγγελόπουλου

Μελοποιήσεις

2010. Κόκκινα παπούτσια. Σύνθεση: Σάκης Βαργιεμπέζης, Τραγούδι: Νέλλη Βαβάση
2014. Κράτα την Άνοιξη, Σύνθεση Χάρης Γιούλης, Συντελεστές: Χρ. Θηβαίος, Αφρ. Μάνου
2024. Mirrors, Σύνθεση Δημ. Μηνακάης. Συντελεστές: Σταύρος Κόλλιας, Μαρία Ρουμάνη
2024. Ποιήματα, ψηφιακή σύνθεση: Λάμπρος Μητρόπουλος

Εκθέσεις ζωγραφικής

- 2023 Γκαλερί «Περί τεχνών Καρτέρης», ατομική, επιμ. Ήρας Παπαποστόλου
2023 Ίδρυμα Εικαστικών Τεχνών Τσιχριτζή, ομαδική, επιμ. Νικολένας Καλαϊτζάκη
2024 Κέντρο Τεχνών Δήμου Αθηναίων, ατομική, επιμ. Μιχ. Αμάραντος
2024 Μουσείο Πόλεως Αθηνών, ομαδική, επιμ. Ίρις Κρητικού
2024 Φρυ, Κάσος, ομαδική, επιμ. Ίρις Κρητικού

Εκθέσεις φωτογραφίας

2007. «ΣΥΝουσίες» Εικαστικός Κύκλος, συλλογική
2008. «Ποίηση και φωτογραφία» Γκαλερί Αγκάθι, ατομική

Ηλεκτρονική διεύθυνση: douatzis@gmail.com

Ιστοσελίδα: www.douatzis.gr

Facebook: [Douatzis Giorgos](#)

